

HELBREDELSER OG MIRAKLER:

DETTE KAN VI IKKE FINNE VAR UTFØRT
I APOSTELGJERNINGENE BLANT PRIVATE
REGULÆRE MEDLEMMER I FORSAMLINGEN!

DEL II

JAN LILLEBY

I denne Del II i artikkel-serien vil vi se at det var faktisk apostlene som ble 'Guds bønnesvar' – i de tilfeller der det gjelder helbredelse og mirakler, ja, endog oppvekkelse av døde troende!

Mange ulærte kristne bare farer over stakk og stein, i jakten på mirakler som skal befri dem fra sykdommene deres. De saumfarer 'markedet' der menigheter praktiserer det ubibelske foretak med å 'be for syke'.

De går bare sjelden igjennom hva Bibelen har å si om dette, og bare bruker sine egne gjetninger koplet sammen med vranglæren om Guddommelig helbredelse, og håper at det én dag der framme skal befri dem.

Selvsagt har jeg sympati med alle som lider på denne måten. Det er derfor jeg skriver artikler som vil hjelpe troende å bli kvitt falske forhåpninger og selvbedrag.

TILFELLET MED TABITA SOM PETER REISTE OPP
FRA DE DØDE

App. 9, 36-42: (Norsk Bibels nettversjon) -

36 I Jaffa var det en kvinne som var disippel. Hun hette Tabita, på gresk Dorkas. Hun var rik på gode gjerninger, og hun ga mange almisser.

37 Men det skjedde nettopp i disse dagene at hun ble syk og døde. De vasket henne og la henne på en sal ovenpå.

38 Da Lod (Lydda) ligger i nærheten av Jaffa, og disiplene hadde hørt at Peter var der, sendte de to menn til ham og ba: Kom hit til oss uten å nøle!

39 Peter sto da opp og gikk med dem. Da han kom fram, førte de ham opp på salen, der alle enkene sto gråtende rundt ham. De viste ham kapper og ytterkapper som Dorkas hadde laget mens hun var blant dem.

40 Men Peter sendte dem alle ut, bøyde kne og ba. Så vendte han seg mot den døde og sa: Tabita, stå opp! Hun slo opp sine øyne, og da hun så Peter, satte hun seg opp.

41 Så rakte han henne hånden og reiste henne opp. Og han kalte inn de hellige og enkene, og stilte henne levende fram for dem.

42 Dette ble kjent over hele Jaffa, og mange kom til tro på Herren.

Her ser vi en messiansk menighet i aposteltiden – jøder og deres eventuelle proselytter. En av deres medlemmer var rammet av en farlig sykdom og døde. Det var den flittige og godt likte kvinnen Tabita, og hennes død gjorde at det var stor sorg der i Jaffa...vi ser i vers 39 at enkene gråt over henne og ikke visste sine arme råd.

Det står ikke skrevet spesifikt, men det kan vel ikke være tvil om at hun måtte ha vært under forbønn i menigheten. Vi kan ta dette for gitt.

(Jakobs brev formaner den troende jøde at han skal tilkalle seg menighetens eldste (lederne) som da skulle be over ham og salve ham med olje, om han var syk og han skulle bli frisk! Han skulle også bekjenne synder, og dermed ville han bli tilgitt (Jak. 5, 14-16).

Det er mulig at det ikke ennå var ordnet med noen eldste-leder i Jaffa – og derfor tilkalte de Peter. Og – dersom det fantes eldste-ledere der, så er det sannsynlig at de uansett hadde tilkalt Peter. Det var ikke noen dagligdags hendelse at en død ble vakt opp til live igjen! De forstod nok å verdsette at Jesus Kristus hadde gitt apostlene sine en særskilt kraft til å utføre undere, og som ikke var gitt noen hvem-som-helst i forsamlingene. Hva lærte Paulus om dette?

1Kor. 12, 29-30:

29 Er vel alle apostler? Er vel alle profeter? Er vel alle lærere? Gjør vel alle kraftige gjerninger?

30 Har vel alle nådegaver til å helbrede? Taler vel alle med tunger? Kan vel alle tyde dem?

Om menigheten hadde hatt Dorkas (Tabita) i forbønn, så er det tydelig at hun ikke ble helbredet ved forbønnen i form av et øyeblikkelig mirakel. Og hun døde.

Men de visste råd: Vi tilkaller oss Herrens apostel, Peter, og han vil kunne reise henne opp!

Og det gjorde han, slik vi leste ovenfor.

I dette tilfellet valgte Herren å la Peter bli deres bønnesvar. Herren gjorde intet mirakel på direkten – nei, de MÅTTE GÅ VEIEN OM EN APOSTEL for å få dette mirakelet.

Peter og oppvekkelsen av Tabita, kan likne en del på Jesu' oppvekkelse av Lasarus. Tabita kunne – teoretisk – ha blitt helbredet av Gud slik at hun ikke skulle dø. Det samme med Lasarus, han kunne ha blitt helbredet og ikke dø av sykdommen. Men her kommer vi til hvor viktig det var for Gud å gi jødene store TEGN. Ikke bare helbredelser. Lasarus' oppvekkelse skapte furore i områdene da det skjedde; likeså Peter i Jaffa: Vers 42: Underet ble kjent over hele Jaffa,

OG MANGE KOM TIL TRO PÅ HERREN.

Markus 16, 20 understreker viktigheten av TEGN:

«Herren virket med og stadfestet Ordet ved de TEGN som fulgte med.»

Dette prinsippet finner vi gjennomgående i hele Apostelgjerningenes historie.□□

Som jeg alt har lært i den første del av artikkel-serien, så utførte ikke Gud noe mirakel eller helbredelser direkte med de vanlige troende, som eventuelt ba til Gud i sine hjem. Han lot apostlene og deres medarbeidere/lederskap utføre tjenesten med å få de syke helbredet mirakuløst!

I vår tid finnes ingen slike inspirerte□□ -□□ av Gud utkalte□□ -□□ tjenestegaver,□□ -□□ det finnes bare ordinære vanlige troende kristne. Og menighetens tidshusholdning har ikke blitt utrustet med nådegaver til mirakler/tegn/under/helbredelser. Det forsvant da apostlene ble borte.

Take it or leave it!

Gracepano.com